

Пам'ять**Хліборобського роду**

У «Народному слові» від 15 січня в переліку нагороджених почесними грамотами облдержадміністрації та обласної ради з нагоди 65-річчя утворення Кіровоградської області є прізвище колишнього бригадира тракторної бригади № 1 із села Красносілки, що в Олександрівському районі, Героя Соціалістичної Праці Григорія Юрченка. На жаль, цієї радісної звістки Григорій Павлович не діждався: за день до виходу газети перестало битися серце шанованої в селі людини. А 6 лютого йому 6 виповнилося 75 років.

Народився майбутній хлібороб у сусідньому селі Бандуровому. Батько його помер у голодному 33-у. Залишилися вони з матір'ю удовою. Пе-

режили воєнне лихоліття, голод 47-го року, післявоєнні нестатки...

Неспроможна була Одарка Микитівна дати своєму синові вищу освіту — всього сім класів закінчив. Зате щедро наділила його любов'ю до праці, до землі й до людей...

У 1946 році закінчив сімнадцятирічний Григорій курси трактористів при Красносілівській МТС, яка базувалася в Ставидах, і сів за кермо старенького колісного трактора. Хлопець старався. Тому й довірили йому новенького С-80. На ньому Григорій працював аж до армії.

Прослужив юнак в Дунайській флотилії три з половиною роки, повернувся, знову сів за кермо трактора. Орав, сів, збирав хліб... З часом у чоловікові керівники господарства запитали

організаторські здібності та запропонували очолити тракторну бригаду. Подивившись, він закінчив в Олександрії однорічні курси бригадирів і приступив до роботи. Його першим наставником тоді був керівник господарства Юрій Коваленко.

А в 1973 році Григорія Юрченка нагороджено Золотою Зіркою Героя Соціалістичної Праці. При врученні високої нагороди він сказав: «Це не моя особиста заслуга — це заслуга всього колективу механізаторів». А потім назвав усіх їх поіменно.

З року в рік бригада вирощувала стабільні високі врожаї сільськогосподарських культур. На її базі проводились районні та обласні семінари, сюди приїздили за досвідом. На кожному тракторі працювали по два тра-

ктористи. Хлопці берегли техніку, економили паливе, хоч у ті роки дефіциту на нього не було.

Коли Григорія Павловича Юрченка проводжали на пенсію, місцеве та районне керівництво попросило його ще хоча б рік попрацювати. Потім — ще рік, і ще... Так минуло п'ять років. І хтось, скільки б ще чоловік трудився, коли б не підвело здоров'я. Довелось передати естафету молодшому товаришеві — Валерію Кирилоку. До останніх своїх днів Григорій Павлович підтримував зв'язки з колективом тракторної бригади, болісно переживавчи її труднощі. Провести покійного в останню путь прийшло все село...

Микола КОЛОМІЄЦЬ,
с. Красносілка,
Олександрівський район.

не СЛОВО

стародне слово Хліборобського роду

Пам'ять

у «Народному слові» від 15

режили воєнне лихоліття, голод 47-го січня в переліку нагороджених по року, післявоєнні нестатки... чесними грамотами облдержадмі

Неспроможна була Одарка Микитівна дати своєму синові вищу освіту 65-річчя утворення Кіровоградської

— всього сім класів закінчив. Зате області є прізвище

колишнього бри

щедро наділила його любов'ю до прагадира тракторної бригади No 1 із ці, до землі й до людей... села Красносілки, що в Олексан

У 1946 році закінчив сімнадцятирічдрівському районі, Героя Соціаліс ний Григорій курси трактористів при тичної Праці Григорія Юрченка. На

Красносілківській МТС, яка базувалася жаль, цієї радісної звістки Григорій

в Ставидлах, і сів за кермо старенькоПавлович не дождався: за день до

го колісного трактора. Хлопець ставиходу газети перестало битися сер

рався. Тому й довірили йому новенькоце шанованої в селі людини. Аб го С-80. На ньому Григорій працював лютого йому б виповнилося 75 аж до армії. років.

Прослужив юнак в Дунайській флоНародився майбутній хлібороб у

тилії три з половиною роки, повернувсусідньому селі Бандуровому.

ся, знову сів за кермо трактора. Орав, Батько його помер у голодному 33-у.

сіяв, збирав хліб... З часом у чоловікоЗалишилися вони з матір'ю удвох. Пе- ві керівники господарства запримітили

організаторські здібності та запропо- 1 нували очолити тракторну бригаду.

Погодившись, він закінчив в Олександрії однорічні курси бригадирів і приступив до роботи. Його першим наставником тоді був керівник господарства Юрій Коваленко.

А в 1973 році Григорія Юрченка нагороджено Золотою Зіркою Героя Соціалістичної Праці. При врученні високої нагороди він сказав: «Це не моя особиста заслуга — це заслуга всього колективу механізаторів». А потім назвав усіх їх поіменно.

З року в рік бригада вирощувала стабільні високі врожаї

сільськогосподарських культур. На і базі проводились районні та обласні семінари, сюди приїздили за досвідом. На кожному тракторі працювали по два трак

тористи. Хлопці берегли техніку, економили пальне, хоч у ті роки дефіциту на нього не було.

Коли Григорія Павловича Юрченка проводжали на пенсію, місцеве та районне керівництво попросило його ще хоча б рік попрацювати. Потім — ще рік, і ще... Так минуло п'ять років. І хтозна, скільки б ще чоловік трудився, коли б не підвело здоров'я. Довелось передати естафету молодшому товаришеві — Валерію Кирилюку. До останніх своїх днів Григорій Павлович підтримував зв'язки з колективом тракторної бригади, болісно перемонваючы і труднощі. Провести покійного в останню путь прийшло все село.

Микола Коломеє.

с. Красносілка, Олександрівський район,